

## Arrest

nr. 204 924 van 6 juni 2018  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. YILMAZ  
Clarissenstraat 35  
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2018 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 mei 2018 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26<sup>quater</sup>).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2018 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. YILMAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 27 maart 2018 te Oostende aangetroffen en werd diezelfde dag bevolen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Hij werd overgebracht naar het centrum voor illegalen te Merksplas.

1.2. Dactyloscopisch onderzoek (*Visum Information System* conform artikel 21 van Verordening 767/2008) toonde aan dat de Litouwse consulaire diensten te Almaty (Kazachstan) verzoeker op 5 december 2017 een visum verstrekten. Het visum was geldig voor een verblijf van 30 dagen tussen 5 december 2017 en 3 januari 2018. Verzoeker bleek op dat moment in bezit van een paspoort van Tadzjikistan met nummer 401196816, afgegeven op 15 september 2016 en geldig tot 14 september 2026.

1.3. Op 28 maart 2018 werd verzoeker te Merksplas gehoord met oog op de beoordeling van artikel 3 van het EVRM. Hij verklaarde dat hij naar het Verenigd Koninkrijk wilde reizen, in Frankrijk een week in het kamp van *Grande Synthe* doorbracht en het plan koesterde een verzoek voor internationale bescherming in Frankrijk in te dienen als hij niet in het Verenigd Koninkrijk zou geraken. Hij belandde naar eigen zeggen "*per ongeluk*" in België. Hij stelde absoluut niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan, maar voegde toe nog geen verzoek voor internationale bescherming te willen indienen en met zijn advocaat te willen bekijken of een terugkeer naar Frankrijk mogelijk is.

1.4. Daar verzoeker kenbaar maakte dat hij bescherming nodig heeft, werd geoordeeld dat zijn verklaringen dienen te worden geïnterpreteerd als een verzoek voor internationale bescherming in de zin van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming.

1.5. Op 3 april 2018 werd te Merksplas een verzoek voor internationale bescherming geregistreerd (bijlage 26). Op 4 april 2018 werd de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats genomen.

1.6. Verzoeker werd gehoord op 11 april 2018. Hij verklaarde ongehuwd te zijn en geen in België verblijvende familieleden te hebben. Hij maakte melding van een in het Verenigd Koninkrijk verblijvende oom. Hij verklaarde dat hij Afghanistan ongeveer 4 maanden voorafgaand aan zijn aankomst in België verliet en naar Iran trok. Vandaar zou hij naar Turkije zijn gereisd vanwaar hij na een verblijf van een week via de Russische Federatie naar Kazachstan reisde. Vervolgens zou hij met een volgens hem vals paspoort en visum voor Litouwen naar Litouwen gereisd zijn. Vanuit Litouwen vervolgde hij per bus meteen zijn weg naar Frankrijk via Polen en Duitsland. Na een kort verblijf in *Grande Synthe* kwam de betrokkene in België terecht. Het volgens zijn verklaringen valse paspoort raakte hij naar eigen zeggen kwijt. Hij verklaarde dat hij nog steeds naar het Verenigd Koninkrijk wil reizen. Hij uitte bezwaar tegen een behandeling van zijn verzoek voor internationale bescherming door de Litouwse instanties omdat de smokkelaar zonder zijn medeweten een visum aanvroeg bij de Litouwse instanties en omdat hij naar het Verenigd Koninkrijk wil.

1.7. Op 17 april 2018 werd een overnameverzoek gericht aan de Litouwse instanties, die op 15 mei 2018 met toepassing van artikel 12(4) van Verordening 604/2013 instemden met voormeld verzoek.

1.8. Bij beschikking van 4 mei 2018 verklaarde de Raadkamer van Brugge het verzoek tot invrijheidstelling gegrond. Bij arrest van 17 mei 2018 verklaarde de kamer van inbeschuldigingstelling het oorspronkelijke verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling, voor zover gericht tegen de bijlage 13septies van 27 maart 2018 zonder voorwerp en voor het overige ongegrond. Het arrest luidt onder meer als volgt:

*"(...) Door uitdrukkelijk te verklaren dat hij niet naar Afghanistan wou terugkeren (...), heeft geïntimeerde duidelijk gemaakt dat hij bescherming nodig heeft. De gemachtigde (...) heeft de (...) geuite vrees vervolgens terecht beschouwd als een impliciet verzoek om internationale bescherming. (...). Dit vloeit zeer duidelijk voort uit art. 2, b) van de Richtlijn 2013/32/EU (de Asielprocedurerichtlijn)".*

1.9. Op 25 mei 2018 werd de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen (bijlage 26quater). Diezelfde dag werd de beslissing tot vasthouding op een welbepaalde plaats genomen.

1.10. Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

1.11. Er is een vlucht voorzien op 7 juni 2018 met bestemming Vilnius.

## 2. Rechtspleging

2.1. Hoewel het verzoekschrift om voorlopige maatregelen vermeldt dat een vordering bij schorsing en nietigverklaring werd ingediend op 4 juni 2018, staat tot heden geen dergelijk beroep op de rol van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Het beroep werd wel reeds geregistreerd in het voorlopig register. Gezien de zeer korte tijdspanne kon het verzoekschrift inzake de gewone schorsing en nietigverklaring nog niet geregulariseerd worden. Verzoekers advocaat stelt ter terechtzitting dat aangezien de verwijderingsmaatregel gepland is op 7 juni 2018 en dus imminent is, alsnog een vordering tot schorsing bij voorlopige maatregelen werd ingediend.

2.2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen en het hoogdringende karakter ervan

2.2.1. Artikel 39/85, §1, eerste lid, van de wet, van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

*“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn”.*

Artikel 39/57, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.*

2.2.2. Gelet op voormelde wetsbepalingen dient, naargelang een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een eerste of een meervoudige verwijderingsbeslissing, een beroepstermijn van vijf of tien dagen te worden gerespecteerd. Deze termijn gaat in vanaf het ogenblik dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel imminent wordt.

*In casu* werd aan de verzoekende partij op 25 mei 2018 voor de tweede maal een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven waarbij zij tevens van haar vrijheid werd beroofd met het oog op verwijdering. De tenuitvoerlegging van de door de verzoekende partij bestreden verwijderingsmaatregel was derhalve reeds *“imminent”* sedert 25 mei 2018. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat reeds op 29 mei 2018 een vlucht naar Vilnius werd geboekt op 7 juni 2018.

Het staat dan ook vast dat de verzoekende partij, door het indienen van een verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen, op 5 juni 2018 de beroepstermijn van, *in casu*, vijf dagen, die is opgenomen in 39/57, § 1, derde lid, van de vreemdelingenwet, heeft miskend.

Waar de verzoekende partij ter terechtzitting aanvoert dat zij diende te wachten tot haar (gewoon) verzoek tot schorsing en nietigverklaring op de rol werd geplaatst alvorens zij de vordering tot voorlopige maatregelen kon indienen, toont zij daarmee niet aan dat zij, vanaf de kennisname van de bestreden beslissing op 25 mei 2018, niet de mogelijkheid had om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

2.3. De keuze van de verzoekende partij om op 4 juni 2018 een gewone vordering tot schorsing en nietigverklaring in te dienen, ondanks het feit dat zij reeds werd vastgehouden met het oog op verwijdering, is een keuze die de verzoekende partij zelf maakt, waarbij zij behoort te weten dat zij het risico loopt – aangezien dergelijke vordering geen schorsend effect heeft – verwijderd te worden vooraleer de Raad tot een uitspraak komt. Zij kan haar eigen nalatig handelen niet rechtzetten door thans een manifest laattijdige vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

3. De vordering is manifest onontvankelijk *ratione temporis*.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

K. DECLERCK